

Xa
3408

D. 17

QUUM
 SERENISSIMA PRINCEPS AC
 DOMINA
 DN. MARIA AMALIA,
 IN COMPARABILIS HEROIS
 DN. FRIDERICI VVILHELMI
 MAGNI,
 ELECTORIS BRANDENBURGICI,
 NUNC DIVI, FILIA
 ET
 SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
 DN. CAROLI,
 DUCIS MEGAPOLITANI, PRINCIPIS
 VANDALORUM, SWERINI ET RATZEBURGI,
 COMITIS SVVERINENSIS ET TERRARUM ROSTO.
 CHII AC STARGARDIÆ DYNASTÆ,
 RELICTA VIDUA

A
 REVERENDISSIMO AC SERENISSIMO PRINCIPE
 AC DOMINO

DN. MAURITIO VVILHELMO,
 DUCE SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ AC MON-
 TIUM, POSTULATO ADMINISTRATORE PRÆSULATUS
 NUMBURGENSIS, LANDGRAVIO THURINGIÆ, MARGGRAVIO MISNIÆ,
 NEC NON SUPERIORIS ATQUE INFERIORIS LUSATIÆ, PRINCIPA-
 LI COMITE HENNEBERGICO, COMITE MARCÆ ET RA-
 VENSBERGI, DOMINO RAVENSTEINII,

POST HYMENÆOS SECUNDOS CUM EODEM POTSDAMMI IN MARCHIA
 D. XXV. JUNII HUIUSCE ANNI M DC LXXXIX SOLENNITER
 CELEBRATOS,

IN MAURITIOBURGUM MISNIÆ ELYSTRINUM D. XIII. JUL.
 MAGNA CUM POMPA, NEC SINE MAXIMO CIZENSIUM,
 SUBDITORUMQUE OMNIUM TRIPUDIO
 INTRODUCERETUR,

CELSISSIMO DOMUM-DUCTORI
 TANQUAM DOMINO SUO CLEMENTISSIMO AC
 MUNIFICENTISSIMO
 ΕΤΝΧΑΡΜΑ SUUM SUBMISSISSIMUM ADVENTORIO
 ISTHOC CARMINE

TESTATUM FACERE VOLEBAT, DEBEBAT

L. JOACHIMUS FELLERUS, CYGN.
 POES. P.P. IN ACAD. LIPS. HUIUSQUE BIBLIO-
 THECARIUS.

LIPSIÆ,
 Typis CHRISTOPHORI GUNTHERI

25 Junii 1689
 1689

K. 17. 3.

(cat. 1, 811.)

AD
 REVERENDISSIMVM AC SERENISSIMVM
 PRINCIPEM AC DOMINVM
DN. MAVRITIVM
VVILHELMVM,
 DVCEM SAXONIÆ, JULIÆ, CLIVIÆ AC
 MONTIVM, ET POSTVLATVM ADMINISTRA-
 TOREM PRÆSVLATVS NVMBVR-
 GENSIS &c.
 DOMINVM SVVM CLEMENTISSIMVM
 ELEGIDION FELLERIANVM.

*Augustos iterum liceat mihi cernere vultus,
 DVX, doctos inter gloria celsa DVCES;
 Nam post propitium LEOPOLDI Caesaris astrum,
 Hostes qui pellit Marte potente duos,
 Et post FRIDRICI sapientis amabile lumen,
 Agmina qui terret Gallica, disque sipat,
 Et TV Picavia illuxti ceu pulcher Apollo,
 Sidere cum fausto surgeret illa dies,
 Quæ Te vitales productum vidit in auras
 Tanquam RVTIGERI vividum agalma PATRIS.
 Nam Tibi gratari cum fausta Genethlia vellem,
 Mox licuit Charitos limen adisse Tua,
 Fronsque Tua arrisit Titane serenior ipso,
 Si pepulit radius nubila densa suis;
 Quin & Elystrinam iussit me excurrere in Aulam
 (At me quantillum!) perque videre libros,
 A PFLVGIO magnis collectos sumptibus olim,
 Quo mage vix tum alius doctus Epopta fuit;
 Reinesique auctos, magni Varronis, acervis,
 Pieriusque Tuus quos cumulavit Amor.
 Munera quid referam argento radiantia & auro,
 Queis visum est Musas latificare meas?
 Gratia tanta igitur Tua me magnetis ad instar
 Jam trahit, & votis addere vota jubet,
 Quando domum ducis pulchram cælo auspice BRENNAM,
 Vandalici CAROLI qua prius Uxor erat.
 Istum, age, continuet clementia summa favorem,
 Nec breve despiciat, quod sibi fertur, epos.
 Tertius Heroes inter celebrabere doctos,
 Et Tua prolixum Gratia carmen erit,
 Quin carmen dum CÆSAR erit, carmenque FRIDRICVS,
 MAVRITIVS carmen perpes & ipse dabit.*

Magnum æquarat dudum augustalia BREN-
 NUS,
 Marchio nec seculo tam formidabilis ullo,
 Nec regno Europæ ullo, dum volvitur orbis,
 Extiterat. Tam grandis erat Mavortia virtus,
 Tam vastum Herois regimen, prudentia mentis
 Tanta erat, & celsæ splendor tam fulgidus Aulæ.
 Maxima nec deerat frenoque soluta potestas,
 Sceptra Borufforum postquam acceptarat, amico
 Sauromatæ annutu, summis affinia sceptris,
 Quæ Reges gestare solent. Nec Regibus ipsis
 Bellipotens non terror erat, fulmenque tremendum,
 Vicinus queis undique erat. Scythia ipsa, triumphos
 Mirata, hunc verita est missis in Marchida, pacem
 Qui Martem hunc inter facerent, gentemque Polonam;
 Quin etiam ad populos penetravit fama remotos,
 Nautica visque Ducis BRENNORUM ex sanguine creti
 FRIDRICH-WILHELMI, freta sive austrina Gvinææ
 Spectes, occiduaæ seu littora disita terræ,
 Jamaicæ quæ nomen habet. Sed qualiter alto
 Si quando auricomus rutilavit in æthere Titan
 Forte diu, ac radiis lustravit cuncta serenis,
 Ocyus expansum foedant a terrima Olympum
 Nubila, & horrisono cum fulmine decidit imber
 Stridulus, & campos onerat stagnantibus undis:
 Taliter & BRENNUS post gaudia & incrementa
 Plurima, queis Brennos, toto orbe stupente, priores
 Anteiit longum (& terris proh quantus & armis!)
 Non uno excelso turbatus funere, vidit
 Nil quicquam in terris reperirier undique faustum,

Moerorisque expers, summa licet arce locatum
Fortunæ. Nam DOROTHEE celsissima quamvis,
Juncta alias GVELPHO, Auriacæ post fata LOYSÆ,
Jugiter ambrosio BRENNUM satiaret amore,
Marchiacæque daret lectissima pignora Genti,
Mella tamen tristi LUDOVICI flebile fatum
Felle venenavit, qui florentissimus annis
Et RADZIVILLÆ, Lithuanæ Cypridis, arctis
Nexibus implicitus Domui fulmenta paternæ
Magna minabatur, dignissima factaque Brenno.
Præcoce nam fato flos ille emarcuit, ingens
Delicium Uxoris magnæ, magnique Parentis.
Pristina visa equidem lux resplendescere, pulsis
Nubibus, Heroum natus cum stemmate Princeps,
Vandalica qui gente sati ad Germanica Balthes
Littora confedere, ac regia sceptrâ potiti
Arma per Hesperios, Gallosque, Afrosque tulerunt,
Quin ipsam Aufoniam expugnarunt fortiter urbem,
Gensfricus cum ductor erat; pulcherrimus, inquam,
Ante alios Princeps CAROLUS felicibus astris
AMALIAM, (ah magni quam delectabile Patris
Germen, & augustas quantum decus Heroinas
Inter, & Idalias aularum in sedibus ortas!)
Duceret in thalamum tam celsa Principe dignum,
Augustoque adeo faceret nova gaudia BRENNO,
Spemque suæ ingentem Domui, quam Nereus ambit
Balthicus. AMALIÆ ast ubi pulcher amasius? eheu
In tumulum ex thalamo mox tractus & ipse, caducum
Æquabat florem, Libitinæ falce resectus,
Implebatque novo (fata en variantia!) luctu
Pecto-

Pectora, nondum obitum LVDOVICI oblita supremum.
Quid? quod & elapso non longo tempore BRENNUS
Concidit ipse Pater, Brennorum altissimus Atlas,
Imperiique sacri nunquam exuperatus Achilles,
Morte sua & totam quatit instar fulminis Aulam,
Aulam autem? Europæ quin ipsa cacumina vastæ,
Tot Brenni augustos dudum admirata triumphos.

Dixeris in Pharias sic transmutata tenebras
Omnia, & ereptos tanto cum Principe Soles.
Tantus ubique dolor, tantus per Marchida moeror,
Perque alias terras sceptrum regale verentes
Brennorum; ast roseo mox emicat ore renatus
Titan, FRIDRICUS, Dux coelestissimus inter
Teutoniæ Proceres, nubesque abspellit opacas,
Et quid lætitiæ moestis non attulit oris
Ascanius tener, Æneæ dulcissima proles,
Grandeque grandis Avi vel solo nomine spondens
Augustumque aliquid. Castæ sed turturis instar
Ingemit, & Patris deflet jam funera functi,
Jam Socii cita fata sui, moestissima Princeps
AMALIA, & querulo fallit sua tempora planctu,
Lætifici nil Solis habens cum Matre Deorum,
Insolabiliter magnum lugente Maritum.

Viderat hanc luctu sensim impallescere atroci
Principem, & ætatis nunc contemplata virorem,
Nunc vultus illustre decus lumenque Dione,
Diva novos semper meditari sveta Hymenæos,
Solamque accedens plorantem ac multa gementem
Talibus AMALIAM affatur blandissima dictis:
Sat lacrymis, moestisque datum est, Hera celsa, querelis,

Sat

Sat CAROLI, Divûm Tibi non sine numine rapti,
Funera deflesti, sat magni & funera BRENNI
Sumere fas tandem est Tyrios post atra rubores
Syrmata, & anxiferis relevari pectora curis.
Cernin', ut aureoli jam lumine gaudeat omnis
Marchia Titanis, Patris post fata, renati,
Quamque sibi applaudat nato de Principe, GVELPHÆ
Delicio Augustæ, & BRENNI jam sceptrā tenentis,
FRIDRICH-WILHELMO? Et Princeps num deficit, olli,
Quem luxti, CAROLO par forma ac dotibus altis,
Genteque priscorum deducta ex sanguine Regum?
MAVRITIVS WILHELMVS adest, celsissimus Heros
Ex WITIKINDEA prognatus stirpe, vetustis
Saxonibus quæ regia erat; residensque Myforum
Mollibus in pratis, vitreus quæ lambit Elyster,
Ante alias arces qua Mauritianā superbit,
MAVRITII structura Patris. Nil pulchrius illo,
Nilque tuo splendore magis, virtuteque dignum,
Diva homines inter! Charites illi oris honores
Afflarunt mecum, suavissima mellaque labris
Infudere recens nato. Mentem ipsa refinxit
Calliope, Aonias inter dux prima sorores,
Egregiasque omnes avidæ largum indidit artes;
Indidit historias etiam, momentaque cuncta
Temporum, ab auspiciis, nostra usque ad tempora, mundi;
Sed cerebro prognata Jovis Tritonia pondus
Addidit huic operi, Druydum comitata per agros,
Ausoniasque plagas, variæque per oppida gentis
Principem, & arcanos regnorum hortata recessus
Inspicere, ac varios populorum advertere mores,

Pro.

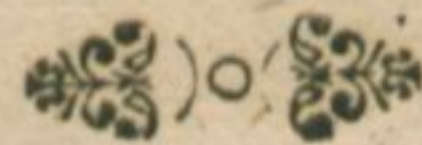
Providus ut terras posset rexisse paternas,
Subjectisque sibi prisca aurum reddere secli.
Quid mentem coelo obversam, cultumque perennem
Numinis, atque preces referam, queis fervidus instat
Præluxisse suis? quid splendida munera, Musas
Queis beat, atque alios, Penie quos durior urget?
Dixeris hunc CAROLI veluti de pulvere pulchrum
Surgere Phœnicem. Pulchrum ergo hunc Saxona lecti
Elige consortem, pellendis luctibus aptum,
Elige, (Te nunquam facti, Heroina, pigebit,)
Saxonicamque novo cum BRENNIS glutine Gentem
Compinge, huic dudum non uno foedere junctis.

Sic fata ambigam AMALIAM dubiamque relinquit
Cypris, & aligerum jubet ignea sumere Natum
Tela, quibus castos succendat, ut ante, calores
Pectore in AMALIÆ mœstæ, tædasque perosæ.
Paret is, atque usus sœtis meliore sagitta
Frigida corda ferit, veteresque resuscitat ignes. (tum
Nec mora. MAVRITIVM WILHELMVM Ea, Saxone na-
MAVRITIO, floremque Ducum, desiderat unum,
Unum amat ante alios jam plena ardoribus, unum
Somniat, atque olli propius mox jungier optat.
Optat & ipse pari trajectus pectora telo
Jungier AMALIÆ PRINCEPS, dignissimus ista
Turture, si quisquam, ereptum lugente Columbum;
Certus & ardentes sibi nunquam defore amores,
Succensas haud ante potest restinguere flammæ,
Quam stabili Viduam societ sibi foedere tantam,
Moreque solemni patriam deducat ad Arcem,
Irriguus quam Pica lavat. Cupidissimus ergo

Pots-

Ka. 3408. 7A

Potsdammi properat tecta ad regalia, BRENNI
Qua sedem posuit Vidua excelsissima Magni,
DOROTHEE, & magnæ auspiciis, post Numina, Matris
Fratreque, Brennorum summo, haud renuente FRIDRICO,
Jungitur AMALIÆ, ardentem quam totus & ardet.
Vesperis ast hujus digno quis gaudia versu
Exprimat, & tacitæ certamina dulcia noctis?
Scilicet heic opus est vate ex meliore metallo,
Æacidæ qualis connubia fausta Pelasgi
Et Neptunines pulchræ, vel qualis HONORÏ
Cæsaris, & MARIÆ celebravit carmine tædas.
Rutigerum interea expectat dum Ciza Dynastam,
Cumque illo AMALIAM ceu missam ex æthere Divam,
Protinus Oreades sua per montana choréas
Instaurant, Echûs refona haud sine voce, Variscæ;
Mox & Naiades placidi ad vaga littora Elystri
Purpureum reduci augusta cum Conjuge nimum
Spargunt MAVRITIO WILHELMO, & secula spondet
Falciferi sibi fulva senis, mera læta canentes
Carmina, queis sese Philyræi Musa Poetæ,
PRINCIPIS haud pridem vultus experta benignos,
Ocyus associans: Maeste, inquit, o optime Princeps,
Maeste Amor humani generis, prægrandæque gentis
Præsidium Aoniæ, maeste isthoc foederis icu,
Quamque Tibi propriam coelestia fata dicarunt,
Vitæ habeas Sociam longos thalamique per annos,
Exque domum ducta pulcherrima germina Rutæ
Saxonicae videas, dulcesque aliquando Nepotes.
Erro? an lætificos & Mulciber excitat ignes?
Sic est. Nymphæ igitur sua mox solennia claudunt,
Lumina dum coelo rutilant, & lumina terris.

tris
CO,
am,
ndēt

Pon Xa 3408, Fk

ULB Halle 3
003 700 720

Sb.

QUUM
 SERENISSIMA PRINCEPS AC
 DOMINA
 DN. MARIA AMALIA,
 IN COMPARABILIS HEROIS
 DN. FRIDERICI VVILHELMI
 MAGNI,
 ELECTORIS BRANDENBURGICI,
 NUNC DIVI. FILIA

SERENISSIMA AC DOMINI
 DN. MAURITII,
 DUCIS MEISSNIGI, PRINCIPIS
 VANDALORUM ET RATZEBURGI,
 COMITIS SVABIAE ET RARUM ROSTO.
 CHURCHAE DYNASTÆ,
 IA

REVERENDISSIMO PRINCIPE
 DN. MAURITIO
 DUCE SAXONIAE AC MON-
 TIIUM, POSTULANTE
 NUNBURGENSIS, LAURENTII
 NEC NON SUPERIORIS
 LI COMITE VENETIAE
 POST HYMENÆOS
 D. XXV. JUN.

IN MAURITIOBUS
 MAGNA CURA SUBI
 TANQUAM
 ET NUNC APERTUM
 T
 L. JOACHIMUS
 POES. P.

STRINUM D. XIII. JUL.
 KIMO CIZENSIIUM,
 TRIPUDIO
 CTORI
 NTISSIMO AC
 ADVENTORIO
 DEBEBAT
 RUS, CYGN.
 QUE BIBLIO-

25 Junii 1689
 1689

K. 17. 3.

(cat. 1, 811.)

